



זוהר חלק ב' פרשת תצוה דף קפב ע"א

חמץ בפסח כמוהו כעבודה זרה

"אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ", וכתוב אחריו: **"אֵת חֶג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר"**, מה ענין זה לזה, אמר רבי שמעון כך ביארו, מי שאוכל חמץ בפסח כאילו עובד עבודה זרה הוא.

היצר הרע הוא כמו שאור שמתגדל בגופו של אדם

בא וראה כאשר יצאו ישראל ממצרים יצאו מן הרשות שלהם, מן רשות האחר, מן הרשות ההוא שנקרא חמץ לחם רע, ועל כן נקראת עבודה זרה חמץ, וזה הוא הסוד שהיצר הרע נקרא גם כן שאור, כי כך הוא היצר הרע באדם כשאור בעיסה, נכנס במעיו של אדם מעט מעט, ואחר כך נתגדל בו, עד שכל הגוף נתערב עמו.

לשמור על צד הקדושה שהוא הנשמה

ועל כן כתוב אחריו **"אֵת חֶג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר"**, **"תִּשְׁמֹר"**, זה צד הקדושה, שצריך האדם לשמור אותו, ולא יחליפו בשביל צד הטומאה, ואם יחליפו הרי הוא נטמא, ומטמא לכל מי שיקרב אליו.



זוהר חלק ב' פרשת תצוה דף קפב ע"ב

חג המצות הוא למטה במלכות

"אֵת חֶג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר וגו'", אמר רבי יהודה, זה הוא המקום שנקרא שמור^א ולפיכך כתוב: **"אֵת חֶג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָךְ"**, שבעת ימים האלה, אין הם כשבעת הימים של סכות, שהם עליונים, ואלה תחתונים^א, ועל כן בסכות הלל גמור, ובפסח אין הלל גמור, ויען שהם למטה, כתוב: **"שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצַּת"** (שמות יג, ו), מצת חסר בלי וא"ו, שעדיין אין מאירים אותן ימים העליונים שהם סוד הוא^א].

ואם תשאל כיון שזה הסוד של חג המצות נתקדש מדוע יש הורדה, הרי למדנו מעלין בקודש ואין מורידין, ומדוע יש השפלה לרדת למטה באותן ימים התחתונים?^א

זיו הזוהר

ע. היינו מדת המלכות עלמא דנוקבא כידוע בסוד זכור ושמור. עא. ז' ימי הסכות הם בעולם הבינה וז' ימי הפסח במדת המלכות. עב. פירוש, שבפסח עוד אין מאירים הז' ימים של עלמא דדבורא שהוא סוד אות וא"ו של השם הוי"ה ברוך הוא אלא הז' ימים דמלכות. עג. קושייתו הוא כיון שיום א' דפסח בודאי

אחר שהז"א מתקן עצמו הוא מתקן את המלכות

בא וראה כתוב: **"וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּגו'**" (ויקרא טז, 1), מי שמכפר נצרך שיכפר על עצמו תחלה, ואחר כך על ביתו, כדמיון זה מדרגה הזאת התחילה להתקדש, ולצאת בקדושה לכפר עליה^[ע"ה], וכיון שהיא נתקדשה, צריכה לכפר על ביתה ולקדש אותם, ועל כן יורדת למטה לקדש את בית שלה, ובמה תקדש, בזה שישראל למטה סופרים ספירת העומר.

להעלות את השכינה למעלה

וכיון שאלו יתקדשו, נצרך להעלותה למעלה, שהרי כאשר בית השכינה נתקדש, אז תעלה למעלה להתקשר באותן ימים העליונים למעלה^[ע"ה].

ענין עמידה בעת תפילה ואמירת הלל

ועל כן אנו צריכים לספור מעומד, לפי שאותן הימים ימים עליונים הם.

וכן בכל זמן שאדם נכנס לאותן ימים העליונים, בין בתפלה בין בתשבחות, צריך לעמוד על רגליו, ירכיז והגוף ביחד, לעמוד כגבר העומד בכחו, ולא כנקבה שדרכה לשבת, ועוד החיוב לעמוד בעבור שבח עולם העליון.

נשים פטורות מספירת העומר

ולפי שספירת העומר היא בסוד בחינת זכר, לכך נשים פטורות, ואין מחויבות לספור מלבד הזכרים, שיתקשר כל אחד כראוי.

פטורות גם ממצות ראייה

כדמיון זה כתוב: **"יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ"**, זכרים ולא נשים, לפי שסוד קדושת הברית בזכרים הוא ולא בנקבות, ולפי שמצות ראייה עומדת בסוד העליון לכך אין הנשים מחויבות.

בכל יום של ימי הספירה מתקנים ספירה אחת מהמלכות

וכאן למדנו הסוד, שמכל שבעת ימים מאלה העליונים, מקבל קדושה יום אחד מאלו התחתונים^[ע"ה], וזה יום התחתון נקרא שבוע, על שנתקדש בשבעה ימים מן העליונים, וכן בכל שבעה ושבעה מאותן חמשים יום, עד חמשים ולא עד בכלל.

זיו הזוהר הגאולה נצרך לו מעתה לכפר על ביתו על ידי תיקון קדושה שנעשה על ידי ספירת העומר. עה. כוונתו שספירת העומר הוא בימים העליונים של עלמא דדכורא לתקן הז' ספירות של ספירת המלכות, שעל ידי זה תוכל להתקשר אחר כך עם ימים העליונים לעילא, היינו בעולם הבינה בחג השבועות. עו. פירוש, שעל ידי ספירת העומר קדושתו בעולם הבינה שבו הלל גמור אפילו בלילה. מפני מה אנו מורידין מעת ספירת העומר שלא לומר עוד הלל גמור ואנו סופרין ז' שבועות נגד ז' ספירות של מדת המלכות. עד. מתרץ שכיון שמדרגת התפארת שהוא עלמא דדכורא התחיל בליל א' של פסח להתקדש ולצאת בקדושה, היינו בהארט עולם הבינה לכפר עליו שתוכל להיות

השבועות של המלכות מתוקנות

וכאשר יש מ"ט ימים עליונים, נמצאו למטה שבעה ימים שנתקדשו בהם, וכל יום אחד נקרא שבוע, על שנכנס בשבעה ימים מהעליונים, ועל כן כתוב **"שִׁבְעַת שָׁבָתוֹת תְּמַיִמֹת תִּהְיֶינָה"** (ויקרא כג, טו), לפי שהם בבחינת נקבה, מזכירים הכתוב בלשון נקבה[עז].

ישראל גם מתקדשים עמהם

וכאשר נתקדשו בהם, והבית נתתקן להיחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, אז נקרא חג שבועות, שאותן הימים של בחינת נקבה נוחים עליהם אותן ימים העליונים שנתקדשו בהם, ולפיכך כתוב: **"בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם"**, שהם שלכם, ולא כתוב בשבועות, לפי שכמו כן מתקדשים ישראל למטה עמהם.

על ידי התעוררות ישראל נתקנה התורה במ"ט פנים

ועל כן כשמגיעים למ"ט ימים, יום העליון ההוא שעליהם שהוא יום החמשים, השולט על המ"ט ימים, שהם סוד כלל התורה שנדרשת במ"ט פנים, אז יום העליון ההוא יום החמשים, בהתעוררות שלמטה, הוציא התורה כלולה במ"ט פנים.

התורה נקראת חירות

ולפי שמן יום העליון ההוא יוצא חירות לכל, התורה שיצאה ממנו נקראת חירות, ועל כן כתוב: **"חֲרוֹת עַל הַלְּחַת"**, אל תקרי **"חֲרוֹת"** אלא חירות, וזו היא התורה שנקראת חרות, שהרי מה שמוציא זה יום העליון נקרא חירות, והוא חירות של הכל חירות העליון.



זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכד ע"א

בזכות הנימולים ירשו ישראל את הארץ

"שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פְּנֵי הָאָדָם וְגו'", אמר רבי חייא בזכות ישראל הנימולים נכנעו שונאיהם תחתיהם, וירשו נחלתם, בא וראה מה כתוב: **"יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ"**, וכתוב אחריו: **"כִּי אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְגו'**", שהקדוש ברוך הוא עוקר מושבות ממקומם ומחזיר מושבות למקומם, ולפיכך **"יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פְּנֵי הָאָדָם ה'."**

רבי יהודה אמר **"הָאָדָם"**, כמו שכתוב **"הִנֵּה הָאָדָם ה' צָבָאוֹת מְסַעֵף פְּאֶרְה וְגו'"** (ישעיהו י, לג) **"וְיִצְא חֲטָר וְגו'"** (שם יא, א), והכל אחד, מעקר מושבות ומחזיר מושבות.



זיו הזוהר - שבוע אחד בימים העליונים של עלמא דדכורא נתתקן ספירה אחת מן ימים התחתונים, היינו מן ז' ספירות
שבמדת המלכות. עז. כי במקום שבעה שבועות שהוא לשון זכר מזכיר שבע שבתות שהוא לשון נקבה.

זוהר חלק ב' פרשת בשלח דף נח ע"א

משה רבנו בלכתו בענן הבריח ממנו מלאך שרצה לפגוע בו

"וַיֵּרָא אֱהֲרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרוֹן עֹדֵר פָּנָיו וַיֵּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֱלֹהִים", אמר רבי אלעזר בשעה שנכנס משה בתוך הענן, כמו שכתוב: "וַיֵּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן", כאדם המהלך במקום הרוח, פגע בו מלאך גדול אחד, ולמדנו קמוא"ל שמו, והוא ממונה על י"ב אלף ממונים שלוחים, בקש לפגוע בו במשה, פתח משה את פיו בי"ב אותיות חקוקות של השם הקדוש, שלמדו הקדוש ברוך הוא אצל הסנה, ונתרחק ממנו י"ב אלף פרסאות, והיה משה הולך בענן, ועיניו מלהטות כגחלי אש.

כשפגע בו מלאך הדרניא"ל לא יכל משה לדבר

עד שפגע בו מלאך אחד גדול ונכבד יותר מן הראשון, ולמדנו הדרניא"ל שמו, והוא גבוה על שאר מלאכים אלף וששים רבוא פרסאות, וקולו הולך במאתים אלף רקיעים המסובבים באש לבנה.

אשרי חלקך משה שנתגלה לך מה שלא נתגלה למלאכים

כיון שראה אותו משה לא יכל לדבר, ורצה להשליך עצמו מתוך הענן, אמר לו הקדוש ברוך הוא, משה, וכי אתה הוא שהרבית דברים עמי בסנה, שבקשת לדעת סוד שם הקדוש ולא נפחדת, ועתה אתה מתירא מאחד מן משמשי, כיון ששמע משה קול הקדוש ברוך הוא נתחזק, ופתח פיו בע"ב אותיות של השם העליון, כיון ששמע הדרניא"ל אותיות של השם הקדוש מפי משה נזדעזע, קרב אליו, ואמר לו, אשרי חלקך משה, שנתגלה לך מה שלא נתגלה למלאכים עליונים.

מלאך סנדלפון"ן הקושר כתרים מתפילות ישראל

והיה הולך עמו עד שהגיעו לאש חזק של מלאך אחד אשר שמו סנדלפון"ן, ולמדנו שהמלאך סנדלפון"ן הוא גבוה על שאר חביריו חמש מאה שנים, והוא עומד אחורי הפרוכת של רבונו, וקושר לו כתרים מן התפלות והתחתונים של ישראל, ובשעה שמגיע זה הכתר לראש המלך הקדוש, הוא מקבל תפלות ישראל, וכל החילות והמחנות מזדעזעים ונוהמים ואומרים, ברוך כבוד ה' ממקום בית שכינתו.

ה' החזיק במשה ולימד לו התורה

אמר לו הדרניא"ל למשה, משה אין אני יכול ללכת עמך, שלא ישרף אותי אש החזק של סנדלפון"ן, באותה שעה נזדעזע משה, עד שהחזיק הקדוש ברוך הוא במשה, והושיבו לפניו, ולמד לו התורה, וכסה לו למשה באותו האור והזיו של הנועם ההוא, והיו פני משה מאירים בכל אותן הרקיעים, וכל חילות השמים היו מזדעזעים לפניו בשעה שירד עם התורה.

בחטא העגל לקח ה' ממשה אלף חלקים מהזיו שלו

כיון שחטאו ישראל למטה, לקח הקדוש ברוך הוא ממשה אלף חלקים מן הזיו ההוא, באותה השעה בקשו מלאכים העליונים וכל אותן המחנות לשרף למשה, ובשעה

שאמר לו הקדוש ברוך הוא "לָךְ יָרַד כִּי שָׁחַת עַמְךָ", נודעזע משה ולא יכל לדבר, עד שהרבה בתפלות ותחנונים לפני הקדוש ברוך הוא, אמר לו הקדוש ברוך הוא, משה, אחוז בכסא שלי, עד שגער הקדוש ברוך הוא בכל אותן המחנות ובכל אותן החילות, ויתפוש משה בשני לוחות האבנים וירד למטה.

אפילו מחלק האלף הנשאר לא יכלו ישראל להביט בפניו

וזהו שכתוב: "עִיר גְּבֵרִים עָלָה חָכֶם וַיֵּרַד עִז מִבְּטָחָה" (משלי כא, כב), ומאותו הזיו שנשאר בו היו מבהיקים פניו של משה, ומה בזה שנשאר בו לא היו יכולים להסתכל בפניו, במה שנסתלק ממנו על אחת כמה וכמה.



זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצד ע"א

לפני החטא יכלו להביט בפני דברים גדולים בהרבה

בא וראה מה כתוב תחלה: "וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה" (שמות יד, לא), שכולם ראו אורות העליונים מאירים באספקלריא המאירה, שכתוב "וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת" (שם כ, יד), ועל הים היו רואים ולא היו מפחדים, שכתוב "זֶה אֱלֹהֵי וְאֵנֹוֹהוּ" (שם טו, ב), לאחר שחטאו גם פני הסרסור לא היו יכולים לראות, כמו שכתוב: "וַיֵּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֱלֹהֵי".



זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצד ע"ב

אשרי הצדיקים שיודעים סודות התורה

זכאים הם הצדיקים שיודעים סודות התורה, ומתדבקים בה בהתורה, ומקיימים המקרא שכתוב: "וְהִגִּיתָ בוּ יוֹמָם וְלַיְלָה וגו'" (יהושע א, ח), ובעבורה יזכו לחיי העולם הבא, שכתוב "כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאַרְךָ יָמֶיךָ וגו'" (דברים ל, כ), "בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן".





מחפשים תורמים להדפיס מאות אלפים עד 15 מיליון של
 תיקוני זוהר "תיקון מג"
 לחלקם ל-15 מיליון יהודים בחינם.
 התורמים משלמים ישר לדפוס!
 ובתוך כמה ימים מקבלים הסחורה בע"ה.
 האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים
 לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 054-8436784